

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Dunaj zopet miruje. To vam je bil pretekli teden poln slavnostnega gibanja od zore do mraka, da bi mnogo naših listov potrebovali, ako bi hoteli opisati vse in toliko mnogovrstne svečanosti v proslavo sreberne poroke presvitlega cesarja. Iz vseh dežel širne Avstro-ogerske je poleg različnih poslanstev privrelo toliko deputacij in v obče ljudstva vseh stanov le-sem, da je sam Dunaj uni teden popolno imel obraz habsburške monarhije. Da bi Dunajčanje vsako leto imeli tak teden, kakor je bil pretekli, obogateli bi. Presvitli cesar pa je tudi v znani svoji milini spominkov v petindvajsetletnico svoje poroke sipal na mnogo strani: ustanovil je iz lastnega premoženja 40 štipendij po 300 gold. za revne in vredne dijakke na vseučiliščih na Dunaji in Budapeštu (po 7 štipendij), v Pragi (5), v Gradcu, Innsbuku, Krakovu, Levovu, Črnovici, Kološvaru in Zagrebu (po 3); — ubogim na Dunaji je daroval 10.000 gold., pomilo-stil je na več ali manj let v ječo obsojenih hudodelnikov, v Avstriji 377, na Ogerskem pa 212 itd. — Po določbi presv. cesarja se je kovala tudi sreberna svetinja v spomin sreberne poroke, katere vrednost je 2 gold.; za to ceno jo morajo vse cesarske kase tudi za plačilo vzeti.

— Presvitli cesar je v ročnem pismu do ministra notranjih zadev izrekel, da so burne svečanosti pač že minule, a da hvaležni spomin na vse to ne bo nikdar izginil s srca njegovega. Minister naj pa dá na javno znanje, da se Nju veličanstva vsem narodom najiskre-neje in najpristrčneje zahvalujeta. Mikaven za nas je v tem pismu posebno stavek, v katerem pravi cesar: „Jaz sem ponosen in srečen, da take narode, kakor jih moja država v sebi ima, morem smatrati za veliko družino svojo.“ Naj bi si te besede cesarjeve zapomnili tudi njegovi najvišji svetovalci!

— Zbornica poslancev tako počasi izgotavlja državni proračun za letošnje leto, da za mesec maj veljajo še propisi lanskega leta. — V obravnavah potrebščin finančnega ministerstva je posebno baron Dipauli, tirolski poslanec in mož naše stranke, očital ministru samovoljno postopanje davkovskih in finančnih uradnikov pri nabiranju različnih davkov (dohodninskih, zganjarijskih itd.) Cele kupe pritožeb, ki dokazujejo krivično postopanje davkarij, je imel pri sebi, in ministru tako resnico v obraz drobil, da sta minister baron Depretis in njegovega urada načelnik Kertek dosti opraviiti imela z zagovarjanjem dotičnih uradnikov, kar pa jima ni obveljalo, ker tudi dr. Kronawetter, dr. Menger in še drugi liberalci so baronu Dipemli-u prikladali.

— Volitve za državni zbor bodo, kakor se pozve iz poslanskih krogov, vršile se uže junija meseca. Toraj bo treba pripravljati se za-nje. Deželni zbori pa se imajo sniti še le v jeseni, — če po novih državnih volitvah ne bodo prej razpuščeni.

— Med tukajšnjimi časnikarji je vse polno tudi sleparskih rokovnjačev. „Der Osten“ pripoveduje v svojem zadnjem listu pod naslovom: „Graf Hohenwart als Reklame“ sledečo sleparijo: K nekemu državnemu poslancu je prišel nedavno neki „journalist“ (časnikar), ki je uže zarad mnozih sleparstev tožen bil, rekši, da ga grof Hohenwart pošilja z željo, naj se naroči na njegov časnik, ki bode kmalu „novo Presse“ prekosil in o 4 tednih novo ministerstvo Hohenwart-Liembacher Weis pl. Starkenfels-Meznik-Fanderlik vstavil. Po teh besedah razgrne polo papirja z naročniki na ta časnik, na kateri je že mnogo celoletnih naročnikov

z 12 gold. zapisanih stalo, med njimi tudi sam grof Hohenwart; dr. Fanderlik je bil podpisan le s 6 gold. za pol leta, češ, da v tistem hipu ni imel več kot 6 gold. pri sebi. Vse to je bila gola sleparija, o kateri se grof Hohenwart ni malo smejal, ko jo je zvedel. Takih rokovnjačev-žurnalstov je mnogo na našem Dunaji!

Česka. — „Pokrok“ piše v svojem članku, da so besede, katere je cesar govoril česki deputaciji, za celo državo jako imenitne in vzlasti v tem času pomembne, ker je cesar zopet dejal, da bode skrbel, da se sporazumljenje obeh narodov v česki deželi naredi. — Tudi „Narodni Listy“ menijo, da lepšega nasledka slavnost cesarjeva ne bi mogla imeti, nego bi bil ta, če se dá Čebom in vsem narodom v Avstriji enako narodno pravo.

Z Bosne. — Turčija je zdaj vendar privolila v to, da Avstrija s svojimi četami sasele važnejše kraje novipazarskega okraja, toraj tudi Novi-Pazar sam. Zasedba se pa ima izvršiti skupno s Turčijo, to je: avstrijski vojaki zasedejo vsa mesta skupno s turškimi, okraj (sandžak) pak ostane podložen turškemu sultanu. Kako dolgo imajo potem naši vojaki tam ostati, ni določeno. Čudno je vsakako to, da imamo mi tukaj zopet nekako nalogo žandarja ali vsaj pomočnika Turčije, s katero se vsaj Črnigori in Srbiji ne bomo prikupili. Tukaj se vidi zopet magjarska roka, ki hoče zagozdo zabiti med Srbijo in Črnogoro. Tudi je težko verjeti, da bi se naši vojaki tako lahko sporazumeli s turškimi; razen tega nastane še vprašanje: kdo bo plačal stroške te zasedbe, če se bo vršila le Turčiji na ljubo?

Z Bolgarije. — Narodna skupščina je razšla se, ko so vsi zastopniki podpisali novo ustavo. Brž potem se je pričela nova bolgarska skupščina, ki je volila včeraj novega kneza bolgarskega. Ruski car je bil po knezu Dondukovu dal naznaniti jej, da za bolgarski prestol ne sme kandidirati noben ruski podložnik. Toraj je bil za bolgarskega kneza voljen princ Battenberg, ki bo zasedel prestol z imenom „Aleksander I.“ Bolgarija ima tedaj že svojega kneza.

Rusija. — Zavoljo nekaterih napadov na vladne osebe stavijo nemški listi rusko carstvo pred svet tako, kakor da bi bilo gnjilo v svojem jedru. Slovanski listi pa to prikazen razlagajo s tem, da napadi veljajo le nepriljubljenim osebam, ker je v viših službah preveč nemcev, kateri se s svojo brezobzirnostjo nikjer ne prikupijo ljudstvu. Zadnje je tudi popolnoma verjetno. Cara samega narod časti in to tudi o vsaki priliki sijajno kaže.

Listnica vredništva. Sl. obča pučka škola v Marija-Gorici. 1) O binkošti se vsako leto vozijo po južni železnici vlaki znižano ceno, v pondeljek gre celó eden nalašč z Ljubljane v Postojno. Več bote pozvedili iz naznanil, ki jih bo gotovo tudi letos južne železnice vodstvo še o pravem času razglasilo. 2) Ljubljana ima pač veliko prenočišč za tujce, če jih pa o binkoštnih praznikih ne bo zmanjkalo, to se zdaj ne more še vedeti. Kdor si naprej preskrbi prenočišče, je najbolj gotov, da ga dobi.

Žitna cena

v Ljubljani 23. marcija 1879.

Hektoliter: pšenice domače 6 gold. 50 kr. — banaške 8 gold. 40 kr. — turšice 4 gold. 40 kr. — soršice 5 gold. 93 kr. — rži 4 gold. 55 kr. — ječmena 4 gold. 39 kr. — prosa 4 gold. 39 kr. — ajde 4 gold. 23 kr. — ovsa 2 gold. 60 kr. — Krompir 2 gold. 50 kr. 100 kilogramov.